

DR. RUCZ ÁRPÁD - KLINIKAI PORTRÉM

Páciensei rajongásig szeretik, a szakma elismeri, kollégái tisztelik. Néhány hónapja klinikánk profilvezető főorvosa.

30 éve szülész- nőgyógyász, 15 évig osztályvezető főorvos volt Békéscsabán. Vezetőségi tagja az Endoszkópos Társaságnak és a Magyar Nőorvosok Társaságának.

Orvosként küldetése az, hogy a legkisebb megterheléssel, a legkisebb fájdalommal gyógyítsa a nőgyógyászati betegségeket.

Családias léggör

Édesapám orvos volt, szülész-nőgyógyász. Sajnos nem sokáig, mert az 56-os forradalomban bevásztották egy egészségügyi bizottságba, így amikor a forradalmat leverték, két lehetőséget kapott. Vagy elmegy honvéd orvosnak, ami távollétet jelent a családjától és három gyerekétől, vagy elvállalja a vérellátó vezetését Békéscsabán. Elvállalta, és 30 év alatt évi 80 literről 8000 literre fejlesztette a vérellátót. Mindig minden feladatát szívvel-lélekkel csinálta, de sajnos mindig rajta maradt az 56-os bélyeg, így akármilyen sikeres volt, folyamatosan keresték rajta a fogást. Az egyik az volt, hogy jó-jó, szépek az eredmények, de túlságosan családias nála a hangulat.

Én ezt épp erénynek gondolom. A mi klinikánk filozófiája is az, hogy ez egy „családi kórház”. Ez érződik a léggörben, az emberek egymáshoz való viszonyában, a páciensekkel való bánásmódban. Mostanában ennek kapcsán megint gyakran eszembe jut, hogy annak idején ki volt az az örült, akinek probléma volt az, hogy családias a hangulat... Édesapám nagyon nagy tiszteletnek örvendett, el sem tudtam volna képzelni, hogy ne orvos legyek.

Magyarország legfiatalabb osztályvezető főorvosa lett

Furcsa volt megélni 39 évesen, hogy egy egész osztály felelőssége van a vállamon. Hogy behívnak a műtőbe, ha egy operált betegnél komolyabb vérzés lép fel, és pontosan tudom, hogy nincs többé egy „nagyobb” orvos, nincs kinek szólni. Én vagyok az, akinek ezt meg kell oldanom, ki kell jönni a műtétből, a beteg nem maradhat a műtőasztalon. Ez egy furcsa érzés volt először. Aztán szépen fokozatosan hozzászoktam.

Akkoriban az volt a szokás, hogy a nagy klinikákról helyeztek különböző embereket egy-egy osztály élére, volt, hogy azokat, akiktől szabadulni akartak. Viszont nekem voltak olyan tudományos munkáim, publikációim, amivel ringbe lehetett szállni. Azért pályáztam, hogy a mi osztályunk együtt maradjon, valójában a magunk védelme érdekében lettem osztályvezető. És a családi hangulatot ott is kialakítottam. Az volt az elvem, hogy mivel sokkal több időt töltünk a munkahelyen, mint otthon, éppen ezért ott legyen nyugodt légkör és jó hangulat. Nálam hangos szó nem volt. Talán azért is, mert a korábbi főnököm egy nagyszerű szakember, ugyanakkor szangvinikus, hirtelen természetű, néha egy-egy vizit során csak úgy, hogy zengett a ház. Az apámtól viszont azt tanultam, hogy ha valaki becsületes és nem könnyökkel gyúrja le az előtte állókat, ha rendes a kollégákkal és tisztelettel beszél a nővérrel, akkor ez hosszútávon meghozza a gyümölcsét.

Endoszkópos sebészet

A főnököm kiváló manuális szakember volt és fantáziát látott az endoszkópiában. Azt mondta, hogy ő már nem fogja megtanulni, de ez egy nagyon jó dolog és rendkívüli módon támogatott. Minden hazai, külföldi továbbképzésre elmehettünk, hogy megtanuljuk. Így két-három évvel hamarabb kezdtük az endoszkópos műtéteket, mint az ország más osztályai. Engem azért érdekelt, mert új volt és a pácienseink hamarabb meggyógyultak. Alig éreztek fájdalmat, a korábbi több hetes lábadozás ideje napokra csökkent. Felemelő volt úgy gyógyítani, hogy nemcsak hogy felépültek, de közben alig szenvedtek. Teli voltam sikerélménnyel. Sokat operáltam, publikáltam, ott voltam a szakmai konferenciákon. Mindenkit megismertem a szakmában, engem is megismertek és elfogadtak. Így kerültem be az Endoszkópos Társaság és a Magyar Nőorvosok Társaságának vezetőségébe.

A legfontosabb

Szerintem borzasztó fontos egy szülész-nőgyógyász számára, hogy megbízható legyen. Ha engem hívtak, akkor én azonnal indultam. Vásároltam egy 20 éves Volkswagen bogarat, oda volt állítva a

háram elé, a kórház irányába. Ha gond volt, beugrottam és 2 perc alatt ott voltam a szülőszobán vagy a műtőben. Már három éve vizsga sem volt rajta, de jól ment. Most is én lakom a legközelebb ehhez a Klinikához, és 10-12 perc alatt beérek reggel is. De tudom, hogy ha csúcsforgalom van, akkor több idő kell. Ezért most beállítok az udvarra egy robogót, és ha olyan a helyzet, akkor 5-8 perc alatt ideérek.

A nagy váltás

30 év orvoslás után az ember kétféleképpen dönthet. Vagy marad még pár évtizedet a biztonságos, kiszámítható környezetében vagy él az új lehetőséggel. Még ha az rövid távon kényelmetlenebb is. Felszámolni egy kialakult életformát, otthagyni egy hatalmas praxist – nem volt könnyű döntés. Tisztel is a fiam amiatt, hogy még 50 év körül is képes vagyok váltani. Ő volt az egyik motivációm. 23 éves, a Corvinus Egyetem tájépitész karán tanul, mellette sikeres webdesigner, és úgy döntött, hogy nem tér haza Békéscsabára. Így mi jöttünk.

Ugyanakkor egy budapesti magánklinika élére kerülni nem mindennapi esély. Ez frissen, fiatalon tart. Szakmailag pedig egy nagyszerű környezet. Az endoszkópos műtő, a kollégák, a páciensek, a légkör...

Hogy érzi magát Budapesten?

Egy kollégám mondta, hogy nem szereti ezt a várost. Én reggelente, ahogy kigurulok, nézegetem az Erzsébet-hidat meg a Gellért-hegyet. Utána lemegyek a rakpartra, ott a Dunát látom, a Halászbástyát, a várat, majd elmegyek az Opera mellett, jön a Nyugati, a Westend, a Lehel piac. Ezek mind fontos dolgok nekem és jó érzéssel tölt el, hogy ezeket a szép helyeket nap mint nap látom.

Milyen az, amikor Ön a beteg?

Én nem vagyok rossz beteg, mert nem vagyok beteg. Ha két napig köhögök is, akkor sem vagyok hajlandó betegnek gondolni magam. És sportember vagyok, tenisz, golf, bármi jöhet. Így persze, amikor a térdem elszakadt, akkor rögtön tudtam, hogy ezt meg kell operálni. Másnap 9-kor bementem a műtőbe, és megoperáltak. Ilyen természetesen veszek minden akadályt, nem problémázom sokat a dolgokon, megoldom.

Ha elképzelek egy családi idillt Önökről, akkor az hogyan néz ki?

Telente esténként a cserépkályha előtt ücsörgünk a feleségemmel. Ő Váradi Anna festőművész. A falakon az ő gyönyörű tűzzománc képei, nagyon szeretem őket, rengeteg energia árad belőlük. A lábunknál a szintén családtag "Kuszi", a 7 éves airdale terrier. Amikor a fiam otthon van, vele is kiegészül ez az idill. Kuszi 11-kor rendre feláll a kályha elé, kivonul a kosarába, ezzel érthetően tudtára adja a családnak, hogy itt az idő, mindenki menjen lefeküdni. Rendszerint ezzel ér véget egy nap.

Forrás: http://robertklinika.hu/hu/tartalom/Kollegaink/DrRucz_Arpad